

Arrest

nr. 250 898 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op 2 januari 1997 in Tuz Khurmatu, Salah al-Din, waar u in het ouderlijk huis woonde. U bent van Koerdische afkomst en een soennitische moslim. U bent niet gehuwd.

Op 15 juni 2015 heeft u een contract getekend om te gaan werken bij de Peshmerga. Uw was sympathisant van de PUK-partij en hielp mee door op straat als vrijwilliger te patrouilleren. U onderging een medisch onderzoek en een training en zou normaliter meedoen in de strijd tegen IS, maar voor u als Peshmerga begon werd u bedreigd. Op 22 juni 2015 werd u drie tot vier keer telefonisch bedreigd met de dood door iemand die zei dat hij van de moedjahedien was.

U weet niet tot welke groepering de persoon die u opbelde specifiek behoort. U bent daarna direct naar Kirkuk vertrokken waar u bij uw oom I. verbleef en waar u een klacht bij de politie indiende. Op 9 augustus 2015 bent u uit Irak vertrokken. Via de Balkanroute reisde u verder door Europa en kwam uiteindelijk in Nederland aan op 29 september 2015. U diende een verzoek om internationale bescherming in in Nederland. U verzoek om internationale bescherming werd geweigerd.

Uw ouders werden bedreigd door onbekenden en er werd geld geëist en uw ouderlijk huis werd beschoten in 2017. Uw ouders zijn met uw broers en zussen en samen met andere Koerdische families op 16 oktober 2017, toen het leger de stad binnenviel en de Peshmerga zich hadden teruggetrokken, gevlucht uit Tuz Khurmatu naar het vluchtelingenkamp in Laylan, in de buurt van Kirkuk.

U verbleef in Nederland tot 28 april 2019 en vertrok naar België op diezelfde dag.

Op 2 mei 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Eind 2019 is uw familie teruggekeerd naar Tuz Khurmatu. U familie is daar ongeveer een maand gebleven en is opnieuw vertrokken in januari 2020 omwille van nieuwe bedreigingen en de eis om geld te verkrijgen. Uw familie vertrok naar Combalak, een dorp in de regio, en bleef daar een week. Uw familie is daarna opnieuw vertrokken naar Tuz Khurmatu waar ze sindsdien verblijven.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart (kopie) en die van uw familie (kopie), uw paspoort (origineel) en dat van uw familie (kopie), uw nationaliteitsbewijs (kopie) en dat van uw familie (kopie), uw geboorteakte (origineel), een register van de basisschool (kopie), een document van het laatste jaar van de basisschool (kopie), twee verklaringen van uw vroegere school (kopie), een attest van het eerste jaar middelbaar onderwijs (kopie), een puntenlijst van uw vroegere school (kopie), een contract van de torenmast op uw ouderlijk huis (kopie), een bewijs van eigendom van uw ouderlijk huis (kopie), foto's van het ouderlijk huis dat werd beschoten (origineel), foto's van uw familie die werd ontheemd (origineel), foto's van de vernieling van huizen in Tuz Khurmatu (origineel), het verzoek om Peshmerga te worden (kopie), het verzoek uw klacht bij de politie te registreren van 2015 (kopie), de brief dat uw klacht van 2015 werd verwezen naar de rechtbank (kopie), het attest van 2019 van het resultaat van uw klacht van 2015, afgegeven aan uw vader (kopie), en de aangifte bij de politie van het dreigement aan uw familie (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Irak gedood te worden door de personen die u bedreigden.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Het CGVS stelt vast dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaring voor de Nederlandse asielautoriteiten op 24 februari 2016 en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal op het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020 en op het persoonlijk onderhoud van 18 september 2020.

We stellen ten eerste vast dat u over de redenen waarom u bent vertrokken uit Irak sterk uiteenlopende verklaringen aflegde. Voor het CGVS verklaarde u dat u bent vertrokken omwille van de dreigingen die u heeft ontvangen vanwege de moedjahedien omwille van het feit dat u in dienst zou gaan treden bij de Peshmerga (CGVS, K., 18.09.2020, p. 3-6).

Voor de Nederlandse asielautoriteiten daarentegen gaf u nog een andere reden voor uw vertrek uit Irak, die u voor het CGVS volledig onbesproken liet. Zo verklaarde u in Nederland dat u gedwongen zou geweest zijn door uw vader om Peshmerga te worden. U beweerde expliciet dat u zelf niet wou. U beweerde er niet van te houden om een wapen te dragen en te gaan vechten. Uw vader zou u ook onderdrukt hebben. Op de vraag van de Nederlandse asielautoriteiten wat u precies vreest antwoorde u: 'IS als eerste en dan mijn vader' (Rapport, nader gehoor van 24 februari 2016, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Ministerie van Veiligheid en Justitie, p. 6-7, p. 11 en p. 15). Het is toch wel heel opvallend dat u voor het CGVS niets vermeldt over de vrees voor uw vader, die voort zou zijn gevloeid uit uw weigering om bij de Peshmerga te gaan, terwijl dat samen met de vrees voor IS de kern van uw asielrelaas uitmaakte in Nederland. U werd geconfronteerd met de vaststelling van het CGVS over deze toch bijzonder uiteenlopende verklaringen maar kon hiervoor geen afdoende verklaring of aannemelijke uitleg geven. Daarenboven dient te worden opmerkt dat uw verklaringen over uw toetreding bij de Peshmerga voor de Nederlands en Belgische asielinstanties manifest tegenstrijdig zijn. U geeft voor het CGVS duidelijk aan dat u vrijwillige, zonder druk een contract met de Peshmerga heeft ondertekend, terwijl u in Nederland verklaarde dat u geen Peshmerga wou worden. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u: 'Ik heb natuurlijk een verklaring daarvoor. Ik wou dat zelf gaan doen en ik ging zelf zonder enige druk een contract tekenen om Peshmerga te worden. Mijn vader heeft mij aangemoedigd om zoiets te doen en mij gesteund om dit te doen. Maar mijn vader heeft mij gestimuleerd maar niet onder druk gezet maar ik wou zelf dat doen. Hij is een vader, hij heeft oprechtheid voor mij en daarom wou ik dat doen (CGVS, K., 18.09.2020, p. 25).' Het hoeft geen betoog dat dergelijk uitleg géén verschoning biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Het CGVS moet vaststellen dat uw verklaringen tegenover de Nederlands en Belgische autoriteiten wel degelijk essentiële tegenstrijdigheden bevatten, zonder dat u daar een afdoende verklaring voor heeft, en die aldus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aantasten.

Het CGVS constateert ten tweede dat u over de telefonische dreigementen die u heeft ontvangen eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegt. U verklaarde voor het CGVS dat u drie of vier maal telefonisch bedreigd bent: drie maal heeft u de telefoon opgenomen de vierde keer niet meer (CGVS, K., 18.09.2020, p. 4-5). Voor de Nederlandse autoriteiten verklaarde u heel duidelijk dat u twee keer bedreigd bent geweest (Rapport, nader gehoor van 24 februari 2016, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Ministerie van Veiligheid en Justitie, p. 12). Hiermee geconfronteerd, heeft u geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. U verklaarde: 'Ja, dat weet ik niet. Dat was misschien niet goed vertaald want ik was toen... Ik kon niet goed Nederlands spreken om te horen of het verkeerd of juist vertaald is (CGVS, K., 18.09.2020, p. 25).' U kreeg de mogelijkheid van de Nederlandse asielautoriteiten om correcties en aanvullingen in te dienen bij het rapport van het gehoor (Rapport, nader gehoor van 24 februari 2016, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Ministerie van Veiligheid en Justitie, p. 18). We hebben geen informatie die zou bevestigen dat dit ook is gebeurd, noch heeft u voor het CGVS zelf aangegeven dat u correcties of aanvullingen zou hebben geformuleerd bij het rapport van het gehoor (CGVS, K., 18.09.2020, p. 25). U legde bovendien niet alleen tegenstrijdige verklaringen af over het aantal dreig telefoontjes die u kreeg. Ook uw verklaringen over wie u belde en bedreigde zijn tegenstrijdig. U heeft voor het CGVS verklaard dat u bedreigd werd door een persoon die Arabisch sprak en die uitdrukkelijk aangaf dat hij behoorde tot de moedjahedien, een algemene benaming voor islamitische strijders (CGVS, K., 18.09.2020, p. 5). In Nederland daarentegen verklaarde u uitdrukkelijk dat u bedreigd werd door een specifieke groepering, namelijk IS. U beweerde dat de persoon die u bedreigde namens IS sprak (Rapport, nader gehoor van 24 februari 2016, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Ministerie van Veiligheid en Justitie, p. 12). Voor deze tegenstrijdigheid heeft u opnieuw geen afdoende verklaring. U beweerde: 'Nee, ik heb het toen ook verteld dat ik bedreigd werd door moedjahedien, maar toen ik ging aangifte doen heeft de medewerker of ambtenaar gevraagd of ik een groep of iemand verdenk. En ik zei: 'IS of Islamitische Staat (CGVS, K., 18.09.2020, p. 25).' We kunnen niet anders dan vaststellen dat wat u beweert niet terug te vinden is in het rapport van het gehoor bij de Nederlandse autoriteiten en u ook niet aangaf dat er correcties of aanvullingen zouden zijn gebeurd. Het feit dat u aangeeft dat de Islamitische Staat en de moedjahedien zijn gebaseerd op een ideologie en dat zowel de oedjahedien als de leden van IS allemaal radicale moslims zijn (CGVS, K., 18.09.2020, p. 25) verandert niets aan voorgaande conclusie. We merken ook op dat hierboven besproken tegenstrijdigheden bezwaarlijk aan een loutere vergissing kunnen worden toegeschreven, gezien uw uiteenlopende verklaringen voor de Belgische en Nederlandse asielautoriteiten aan duidelijkheid niets te wensen overlaten. Deze tegenstrijdigheden betreffen opnieuw de kern van uw asielrelaas waardoor ze niet genegeerd kunnen worden. Deze bevindingen tasten uw geloofwaardigheid nog verder aan.

We stellen ten slotte nog vast dat u op het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020 verklaarde dat uw zus S. in 2011 om het leven is gekomen bij een brand. Een kachel zou ontploft zijn (CGVS, K., 03.08.2020, p. 7-8). In Nederland heeft u gezegd dat uw zus S. door jullie vader is mishandeld en zij daarom zelfmoord heeft gepleegd. U gaf voor de Nederlandse autoriteiten ook aan dat uw vader een zeer gewelddadige man was (Beschikking van 18 juni 2017, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Ministerie van Veiligheid en Justitie, p. 3). Gezien uw vader een essentiële rol speelt in uw asielaanvraag zoals u dat bracht in Nederland kan het CGVS niet over de hierboven besproken tegenstrijdigheid heen stappen. We moeten er u ook op wijzen dat u geen overtuigende verklaring heeft voor deze tegenstrijdigheid. U verklaarde dat uw vader uw zus S. beschuldigde van geld van hem te nemen. Uw zus zou die beschuldiging heel erg hebben gevonden en zelfmoord hebben gepleegd. Omwille van de schaamte die dit met zich meebrengt zouden jullie de ontplofte kachel hebben verzonnen. Deze verklaring is niet geloofwaardig al was het maar omdat er geen reden is waarom u daarover bij de Nederlandse autoriteiten de waarheid zou hebben verteld en dit niet zou doen of kunnen doen bij de Belgische asielinstanties (CGVS, K., 18.09.2020, p. 25). Deze hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid maakt samen met de andere vaststellingen die het CGVS heeft gedaan uw verklaringen over uw asielaanvraag compleet onaannemelijk en manifest ongeloofwaardig.

Hoewel het CGVS geen geloof kan hechten aan uw asielaanvraag hebben we geen reden om te twifelen aan uw bewering een soennitisch moslim van Koerdische origine uit Tuz Khurmatu te zijn. Met betrekking tot uw afkomst dient echter vooreerst opgemerkt te worden dat u die niet inroept als rechtstreekse reden voor uw vertrek uit Irak; u verwijst enkel naar bovenvermelde problemen die, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, ongeloofwaardig zijn. Wat betreft uw herkomst uit Tuz Khurmatu en uw Koerdische origine, dient te worden opgemerkt dat uit de door het CGVS gehanteerde informatie (zie infra) blijkt dat niet dat elke Koerd uit Tuz Khurmatu louter omwille van zijn afkomst zou worden vervolgd. Bijgevolg volstaat een algemene verwijzing naar de algemene situatie van Koerden in Tuz Khurmatu niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming, maar dient de vrees voor vervolging persoonlijk en in concreto te worden aangetoond. U blijft hier, gelet ook op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanvraag, in gebreke.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielaanvraag niet geloofwaardig is en uw Koerdische afkomst en herkomst uit Tuz Khurmatu op zich ook niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld.

In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Salah al-Din te worden beoordeeld. Dit gebied omvat acht districten: Al-Dour, al-Shirqat, al-Faris, Balad, Baiji, Tooz, Samarra and Tikrit.

*Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.*

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Salah al-Din behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003.

De bevolking van de provincie Salah al-Din bestaat hoofdzakelijk uit soenitische moslims en de provincie wordt aanzien als een machtscentrum van soenitische Arabieren maar kent eveneens een sjiitische Arabische minderheid en een aanwezigheid van Koerdische en Turkmeense bevolkingsgroepen. De dichtstbevolkte delen van de provincie werden reeds midden 2015 bevrijd van ISIS. De Popular Mobilization Forces (PMF) speelden hierbij een belangrijke rol. Salah al-Din heeft op zijn grondgebied ook zogenaamde betwiste gebieden, in casu Tuz Khurmatu. In oktober 2017 braken in Tuz Khurmatu, dat hoofdzakelijk bevolkt wordt door Koerden en sjiitische Turkmene, gevechten uit tussen de Koerdische peshmerga en de Iraqi Security Forces (ISF) waarbij plunderingen door de plaatselijke bevolking plaatsvonden. In deze context vonden ook gewelddaden plaats tussen Koerden en Turkmene. Er waren rapporteringen van brandstichtingen en vernielingen van winkels en huizen waarbij hoofdzakelijk de Koerdische wijken werden gevisieerd. De ISF namen de controle volledig over van de peshmerga. De Turkmene, gelieerd met de aanwezige sjiitische PMF, konden hun positie tegenover de Koerden versterken. De Iraakse overheid stuurde speciale eenheden naar Tuz Khurmatu om de spanningen te doen dalen en een terugkeer van gevluchte Koerden, die zich bedreigd voelden door de sjiitische PMF, mogelijk te maken.

Deze werden in de loop van 2018 vervangen door reguliere eenheden van het Iraakse leger, hoofdzakelijk bestaande uit sjjiitische Arabieren die meer affiniteit hebben met de sjjiitische Turkmenen dan met de soenitische Koerdische en Arabische bevolking. Sinds 2019 heeft de tot de PMF behorende Badr brigade de feitelijke controle in Tuz Khurmatu. De heersende spanningen en de onvrede bij de plaatselijke Koerdische gemeenschap vertalen zich tot op heden niet naar een verhoogd aantal geweldincidenten in en rond Tuz Khurmatu.

De ISF zijn verantwoordelijk voor de veiligheid in de provincie maar zijn slechts beperkt aanwezig in de rurale gebieden. De PMF blijven de meest dominante veiligheidsactor in de provincie en zijn in alle regio's aanwezig, waarbij ze de controle uitoefenen op strategische locaties. Naast de ISF en de PMF bestaan er in de provincie ook sjjiitische milities verbonden aan sjjiitische leiders en heiligdommen, Turkmeense milities die gelieerd zijn aan de Badr brigade en een aantal soenitische tribale milities, al dan niet gelieerd met de PMF. ISIS is vooral actief in de rurale gebieden van de regio en is in verschillende districten aanwezig, waaronder het Hamringebergte, het Makhoulgebergte en in de vallei van de Tigris. In de buitenwijken van Tuz Khurmatu en lang de snelweg Bagdad-Kirkuk is een groepering bestaande uit ISIS-veteranen en Koerdische maffia, genaamd de White Flags actief. Uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat het een criminele organisatie betreft die zich richt op illegale oliehandel.

In de periode 2018 tot begin 2020 vonden in de hele provincie veiligheidsincidenten plaats. Deze bestaan hoofdzakelijk uit confrontaties tussen de ISF/PMF en ISIS, beschietingen en luchtaanvallen van het Iraakse leger op schuilplaatsen van ISIS en aanvallen van ISIS op de ISF/PMF en ook burgers. De modus operandi van ISIS in Centraal-Irak was hierbij in 2019 en begin 2020 dezelfde als in 2018.

Na het verlies van hun grondgebied opereert ISIS in Centraal-Irak vooral in en vanuit afgelegen rurale gebieden in regio's die ze vroeger onder controle hadden. De groepering profiteert hierbij van de afwezigheid van permanent aanwezige veiligheidsactoren en maakt gebruik van het machtsvacuüm in de zogenaamde betwiste gebieden. De organisatie opereert hierbij vooral 's nachts in relatief kleine eenheden die gebruik maken van guerillatactieken in een poging het staatsgezag en het vertrouwen in de autoriteiten te ondermijnen. Dit resulteert in meer gerichte aanvallen en minder grootschalige aanvallen. De meeste acties van ISIS zijn gericht tegen de ISF en de PMF waarbij echter ook burger-slachtoffers kunnen vallen. De acties van de organisatie vinden hoofdzakelijk plaats in rurale gebieden of op belangrijke verbindingswegen. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Gerichte aanvallen op burgers kunnen de vorm aannemen van executies of kidnappings waarbij onder meer gebruik gemaakt wordt van valse controleposten en overheidsvoertuigen. Hierbij worden hoofdzakelijk personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken geviséerd. ISIS maakt zich daarnaast ook schuldig aan afpersing en het overvallen van de landelijke bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Deze verschillende tactieken kunnen ook gebruikt worden om de landelijke bevolking uit bepaalde plaatsen te verdrijven of om hen te doen afzien van samenwerking met de autoriteiten.

De meeste acties van ISIS in de provincie Salah al-Din zijn van beperkte schaal. ISIS voert hoofdzakelijk vanuit bergachtige zones aanvallen uit en trekt zich nadien weer terug. De aanvallen van ISIS op de ISF en PMF nemen de vorm aan van van IED's, hinderlagen en beschietingen. Het Iraakse leger voert beschietingen uit op mogelijke schuilplaatsen van ISIS en ook vinden er luchtaanvallen op ISIS-posities plaats. Bij de confrontaties tussen ISIS en de ISF en de PMF vallen slachtoffers aan beide kanten. Voorts komen ook in Salah al-Din aanvallen van ISIS op burgers voor.

Volgens de beschikbare informatie wordt er in de soenitische gebieden in Centraal-Irak, waaronder Salah al-Din, nauwelijks deelgenomen aan de betogingen tegen de autoriteiten. Er werden in de periode oktober 2019-december 2019 geen slachtoffers door geweld tijdens betogingen gerapporteerd.

Het aantal veiligheidsincidenten en burgerdoden in de provincie Salah al-Din vertoonde in 2017 en 2018 een globaal dalende trend. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten bleef in 2019 stabiel op een laag niveau. Het maandelijkse aantal burgerdoden in de provincie bleef volgens de beschikbare informatie in 2019 eveneens beperkt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.596.450 van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd geraakten inmiddels naar hun regio van

oorsprong terugkeerden. IOM merkt op dat de algemene levensomstandigheden van IDP's en returnees in 2019 verbeterden in vergelijking met 2018. De terugkeerratio naar de provincie Salah al-Din bedraagt 75%. De terugkeerratio varieert evenwel per district. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als redenen om niet terug te keren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak *D. et al. v. Roemenië* van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken *J.K. et al. v. Zweden* (zaak nr. 59166/12) en *A.G. v. België* (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Salah al-Din nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Salah al-Din afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Salah al-Din actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Salah al-Din niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Salah al-Din in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Salah al-Din een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Salah al-Din. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies:

Uw identiteitskaart en die van uw familie, uw paspoort en dat van uw familie, uw nationaliteitsbewijs en dat van uw familie en uw geboorteakte attesteren enkel uw identiteit. Het register van de basisschool, het document van het laatste jaar van de basisschool, de twee verklaringen van uw vroegere school, het attest van het eerste jaar middelbaar onderwijs en een puntenlijst van uw vroegere school zijn enkel indicaties voor uw schoolloopbaan maar voor de vraag naar internationale bescherming niet relevant. Het contract van de torenmast op uw ouderlijk huis en het bewijs van eigendom van uw ouderlijk huis kunnen evenmin aantonen dat u of uw familie gevisieerd zouden worden. Aan de foto's van uw ouderlijk huis dat werd beschoten, de foto's van uw familie die werd ontheemd en de foto's van de vernieling van huizen in Tuz Khurmatu kan maar weinig bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Met betrekking tot uw verzoek om Peshmerga te worden, het verzoek uw klacht bij de politie te registreren van 2015, de brief dat uw klacht van 2015 werd verwezen naar de rechtbank, het attest van 2019 van het resultaat van uw klacht van 2015, afgegeven aan uw vader, en de aangifte bij de politie van het dreigement aan uw familie moet het CGVS allereerst benadrukken dat documenten enkel

ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Zoals gezegd legde u manifest tegenstrijdige verklaringen af over uw – al dan niet vrijwillige – indiensttreding bij de Peshmerga. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatie fout. Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Ten eerste duidt het CGVS het verzoeker ten onrechte ten kwade dat er tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen afgelegd voor de Nederlandse asielautoriteiten op 24 februari 2016 en zijn verklaringen afgelegd voor het CGVS dd. 3 augustus 2020 en dd. 18 september 2020.

Het CGVS duidt het verzoeker ten kwade dat hij voor het CGVS verklaarde dat hij vervolgingen vanwege de moedjahedien vreest omwille van zijn indiensttreding bij de Peshmerga terwijl hij voor de Nederlandse asielinstanties had verklaard dat hij daarnaast ook nog een andere reden gehad zou hebben voor zijn vertrek uit Irak.

Meer bepaald had verzoeker in Nederland verklaard dat hij door zijn vader gedwongen was geweest om Peshmerga te worden.

Verzoeker zou zelf géén Peshmerga hebben willen worden omdat hij er niet van hield een wapen te dragen en was onderdrukt geweest door zijn vader om zich alsnog aan te sluiten ; althans, zo bleek uit de notities n.a.v. verzoekers asielinterview in Nederland.

Verzoeker zou hierbij graag willen toelichten dat zijn verklaringen t.o.v. de Nederlandse asielinstanties aangaande zijn vader sterk symbolisch geladen waren.

Verzoeker kende een haat-liefde relatie met zijn vader, dewelke zijn oorsprong vindt in de strenge en hardhandige opvoeding door zijn vader.

Kort na zijn vertrek uit Irak en tijdens zijn verblijf in Nederland, had verzoeker een gespannen verhouding met zijn vader.

Om die reden had verzoeker zijn vader tijdens zijn asielinterview in Nederland op negatieve manier afgeschilderd , als zou het zijn vader zijn geweest die verzoeker ‘gepusht’ zou hebben om Peshmerga te worden én (zie ook verder) als zou zijn vader aan de basis hebben gelegen van de zgn. zelfmoord van verzoeker zus S...

Sinds zijn vertrek uit Irak, zijn intussen vijfjaren verstreken.

Verzoeker is niet alleen wijzer geworden, maar heeft vooral de figuur van zijn vader en diens rol in de opvoeding van de kinderen een plaats kunnen geven.

Zo heeft verzoeker meer en meer begrip kunnen opbrengen voor de redenen waarom zijn vader diens kinderen (waaronder verzoeker en zijn zus S.) streng moest opvoeden.

Verzoeker heeft met name ingezien dat de hardheid van zijn vader was ingegeven uit een bezorgdheid voor het welzijn en de veiligheid van zijn kinderen.

Gelet op de geschiedenis van vervolgingen die de Koerdische gemeenschap in Irak heeft doorgemaakt, zag verzoekers vader in een strenge opvoeding de enige manier om de overlevingskansen van zijn kinderen te vergroten in een (explosieve) regio waar potentiële gevaarsituaties altijd en overal om de hoek loeren.

Dat was de reden waarom zijn vader een ijzeren discipline hanteerde.

Ruimte voor zelfontwikkeling of sentiment ; iets wat als een teken van zwakte werd aanzien , was er niet in verzoekers gezin ; vaders wil was wet.

Respect voor vader en totale gehoorzaamheid aan diens wil, stond centraal in verzoekers gezin.

Ongehoorzaamheid werd streng bestraft door vader, die boven iedereen stond in het gezin.

Als opgroeiende en puberende tiener , kon verzoekers zus S. zich niet verzoenen met het autoritaire gedrag van vader.

Niet zelden durfde zij, na een zoveelste uitbrander van vader, op haar manier een rebels gedrag te vertonen.

Op een dag kwam S. in dramatische omstandigheden om het leven, in de ouderlijke woning, na een uitslaande brand in de kachel.

Het is juist dat verzoeker, tijdens zijn verblijf in Nederland, t.a.v. de asielinstanties aldaar, zijn vader verweten had de oorzaak te zijn geweest van de dood van zijn zus S..

Echter, zoals hierboven toegelicht, is verzoekers geest intussen gerijpt en heeft hij de gebeurtenissen (waaronder de rol die zijn vader heeft gespeeld in de opvoeding alsook de tragische dood van zijn zus S.) een plaats kunnen geven in zijn leven.

Verzoeker realiseert zich dat de kachelbrand die de dood van zijn zus had veroorzaakt, helaas een tragisch ongeluk is geweest.

Tijdens zijn verblijf in België, is verzoekers verstandhouding met zijn vader in positieve zin veranderd ; mede door de evolutie die verzoeker op menselijk vlak de voorbije jaren tijdens zijn precair verblijf als asielzoeker in West-Europa heeft doorgemaakt.

Verzoeker heeft thans alle begrip voor de handelswijze en de beweegredenen van zijn vader (o.a. in het aansporen van verzoeker om zich bij de Peshmerga aan te sluiten etc.).

Tegelijk realiseert verzoeker zich dat zijn vroeger negatief beeld over zijn vader, onjuist is geweest ; precies omdat verzoeker ervan overtuigd is dat de intenties van zijn vader oprecht goedbedoeld waren, in het belang van zijn kinderen.

Het is zo dat verzoekers verklaringen op het CGVS dienen te worden opgevat :
(CGVS dd. 18/09/2020 blz. 25 : [...])

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS besluit, bieden deze verklaringen wel degelijk een redelijke verklaring voor de verschillen tussen verzoekers verklaringen t.a.v. de Nederlandse asielinstanties en deze voor het CGVS.

Ten tweede : aangaande het aantal keren dat verzoeker telefonische bedreigingen had gekregen en ook over de personen die achter deze dreigementen zaten, is verzoeker van mening dat het CGVS spijkers op laag water zoekt.

In het gehoorverslag t.a.v. de Nederlandse asielinstanties is sprake van twee telefonische bedreigingen , daar waar verzoeker t.a.v. het CGVS drie of vier telefonische bedreigingen aanhaalde.

Verzoeker wilt hierbij verduidelijken dat hier ofwel sprake moet zijn geweest van een misverstand t.a.v. de Nederlandse asielinstanties waar hij met name bedoelde dat het om 'een paar' telefonische dreigementen ging.

Verzoeker was bovendien 'onvoorbereid' naar zijn onderhoud naar de Nederlandse asielinstanties gegaan.

Achteraf gezien, na lezing van de thans bestreden beslissing, realiseert verzoeker zich terdege dat hij in Nederland voorafgaandelijk aan zijn onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven voor zichzelf best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten om op die manier een coherenter en nog accurater relaas te geven.

Dit gegeven, in combinatie met verzoekers jonge leeftijd, verklaren ook waarom verzoeker tijdens zijn onderhoud bij de Nederlandse asielinstanties sprak over I.S. (Islamitische Staat) terwijl hij tijdens zijn onderhoud op het CGVS sprak over Islamistische Mudjaheddin als personen die de telefonische bedreigingen hadden gepleegd.

Het is juist dat verzoeker tijdens zijn interview t.a.v. de Nederlandse asielinstanties voorbarig I.S. expliciet bij naam had genoemd als pleger van de telefonische dreigementen.

Verzoeker deed dit omdat het algemeen geweten was dat I.S. een grote machtsfactor in de samenleving was en de ganse regio gedestabiliseerd had.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft hij alleen maar willen verduidelijken dat de daders van de telefonische bedreigingen zich als Mudjaheddin, zijnde islamistische strijders, voorstelden ; niet méér, niet minder.

Het hoeft geen betoog dat elke goede verstaander kan veronderstellen dat het in casu om I.S. strijders ging.

Alleszins geeft het CGVS hiermee blijk van het aanvoeren van onbeduidende weigeringsgronden.

De weigeringsgronden die door de Nederlandse asielinstanties waren aangehaald om verzoekers asielerzoek af te wijzen, waren in de eerste plaats de twijfel over verzoekers recente herkomstregio ; iets wat het CGVS klaarblijkelijk niet heeft.

("Hoewel het CGVS geen geloof kan hechten aan uw asielrelaas hebben we geen reden om te twifelen aan uw bewering een soennitisch moslim van Koerdische origine uit Tuz Khurmatu te zijn...")

De door het CGVS geciteerde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek.

De toelichting die verzoeker aan de PO gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn onderhouden, bij de DVZ dd. 27 februari 2020 enerzijds en deze op het CGVS dd. 3 augustus 2020 en dd. 18 september 2020 anderzijds, en die wél aannemelijk en eensluidend waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Alleszins worden de diverse correcte, coherente en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn opeenvolgende onderhouden wél wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas, ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Het CGVS heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen.

Na de telefonische doodsb bedreigingen, verkeerde verzoeker in de overtuiging dat een vertrek uit Irak de enige optie was voor zijn veiligheid.

Verzoeker had vervolgens zijn familie moeten achterlaten om te vluchten naar een voor hem onbekende bestemming.

Zijn reisweg vanuit Irak naar België, na een langdurig verblijf in Nederland nam bijna vier jaren in beslag; kende vele hindernissen en was een grote beproeving geweest voor verzoeker, zeker toen hij van de Nederlandse asielinstanties te horen kreeg dat zijn recente herkomstregio uit Tuz Khurmatu in vraag werd gesteld.

(Beschikking dd. 18/05/2017 Nederlandse Directie asiel & bescherming :” [...]”

De toelichting die verzoeker heeft gegeven ter gelegenheid van zijn beide onderhouden over de redenen van zijn vlucht uit Irak, is wel degelijk aannemelijk, minstens is deze niet totaal ongeloofwaardig.

Verzoeker is formeel dat hij wel degelijk zijn volle medewerking heeft verleend aan het CGVS bij het verschaffen van informatie over de persoonlijke omstandigheden die hem ertoe genoodzaakt hadden om Irak in augustus 2015 te ontvluchten.

Verzoeker reikte hierbij alle nodige feiten en relevante elementen aan het CGVS.

Het CGVS heeft bij het nemen van haar beslissing ten onrechte geen rekening gehouden met het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Irak, zijn jonge leeftijd en zijn onderhoud op het CGVS.

In dat opzicht stelt het CGVS de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat verzoeker zgn. tegenstrijdige en weinig aannemelijke antwoorden zou hebben gegeven.

De beweegredenen die verzoeker tijdens zijn beide onderhouden op het CGVS had aangehaald, hadden redelijkerwijze moeten volstaan.

Verzoeker verkeerde alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Irak de enige optie was voor zijn veiligheid en dat hij in Irak het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

In casu bestaat er geen ernstige reden om het voordeel van de twijfel niet te verlenen aan verzoeker.

Uit verzoekers relaas is gebleken dat hij wel degelijk voldoende, concrete en verifieerbare informatie heeft gegeven waaruit blijkt dat hij riskeert moeilijkheden te zullen hebben bij een eventuele terugkeer naar Irak.

Het is duidelijk dat hij daar geen veilig en menswaardig leven zal kunnen leiden.

Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met de gegevens van zijn dossier en met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiäre bescherming)

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekers asielrelaas beantwoordt wel degelijk aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij een eventuele terugkeer naar Irak vreest verzoeker hoe dan ook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens zijn beide persoonlijke onderhouds op het CGVS dd. 3 augustus 2020 en dd. 18 september 2020 heeft verzoeker op voldoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Irak.

Omdat verzoeker in Irak -hic et nunc- onmogelijk een veilig bestaan kan leiden, en zijn preciaire leefsituatie vraagt om dringende maatregelen, had het CGVS de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen."

2.2. Bij aanvullende nota van 23 februari 2021 brengt verweerder (middels URL-verwijzingen) volgende documenten bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij in Irak het slachtoffer zal worden van vervolgingen door Islamisten omwille van zijn aansluiting bij de Peshmerga in juni 2015.

De voorstaande bestreden beslissing motiveert omstandig dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvragen fundamenteel wordt ondermijnd door de flagrante tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen voor de Nederlandse asielautoriteiten op 24 februari 2016 en zijn verklaringen voor het CGVS tijdens de respectievelijke persoonlijke onderhouden van 3 augustus 2020 en 18 september 2020.

Verzoekers toelichtingen in het verzoekschrift aangaande de gewijzigde haat-liefde relatie met zijn vader zijn niet dienstig als concreet verweer ten aanzien van het geheel van het voorstaande. Het is immers niet ernstig te beweren dat hij bij de Nederlandse asielinstanties leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd aangaande (zijn vrees voor) zijn vader en diens aandeel in de dood van zijn zus, louter omdat hij toen op gespannen voet met hem leefde. Verzoekers vermeend verworven voortschrijdend inzicht inzake de figuur van de vader en diens rol in de opvoeding van kinderen is geen dienstig verweer inzake de grondslag van zijn verklaringen. Verzoeker hield voor de Nederlandse asielinstanties immers een geheel ander betoog dan voor het CGVS aangaande de kern van zijn asielaanvragen en de rol van zijn vader, wat de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden asielmotieven wel degelijk ondermijnt.

7. Verder tracht verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het aantal telefonische dreigementen en zijn belagers te verklaren door zijn jonge leeftijd en het gegeven dat hij onvoorbereid naar zijn onderhoud bij de Nederlandse asielinstanties is gegaan.

De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Nederlandse en vervolgens de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielaanvragen.

Van verzoeker kan aldus wel degelijk worden verwacht dat hij reeds bij het interview bij de Nederlandse asielinstanties correcte en waarachtige verklaringen aflegde. Bovendien was verzoeker op het moment van zijn vlucht uit Irak reeds meerderjarig was zodat het argument van zijn jonge leeftijd slechts betrekkelijk is. Hoe dan ook licht verzoeker niet toe hoe zijn 'jeugdige' leeftijd hem zou verhinderen coherente verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die volgens hem de aanleiding waren van zijn vertrek uit Irak.

8. Daar waar verzoeker louter en zonder meer stelt dat geen rekening werd gehouden met de traumatische ervaringen die hij heeft opgelopen, licht hij niet toe hoe zijn voorgehouden traumatische gebeurtenissen een impact gehad zouden hebben op zijn verklaringen.

Daarnaast dient vastgesteld dat verzoeker doorheen de procedure geen psychologisch of medisch attest voorlegt ter ondersteuning van zijn voorgehouden psychische gezondheidstoestand.

Bovendien blijkt uit een eenvoudige lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden geenszins dat verzoeker zich bepaalde feiten niet (goed) herinnert omwille van zijn voorgehouden traumatische ervaringen. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld.

Verzoeker gaf zowel bij de aanvang als op het einde van de respectievelijke persoonlijk onderhouden aan dat hij de tolk goed begreep en alle vragen duidelijk waren voor hem (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020, p. 2, p. 26; notities van het persoonlijk onderhoud van 18 september 2020, p. 2, p. 27). Verzoeker stelde op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud weliswaar dat hij veel vragen niet goed begrepen had, maar doelde op het feit dat hem voornamelijk vragen werden gesteld over zijn regio van herkomst en geen over zijn asielmotieven (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020, p. 26). Daarnaast stelde verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat hij psychische klachten heeft en “*bijna ziek geworden [is] met een depressie*”, maar gaf geenszins aan dat dit een invloed had op zijn verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2020, p. 25). Aldus kan uit lezing van de notities van het persoonlijke onderhoud geenszins blijken dat verzoeker niet in staat was volwaardige verklaringen af te leggen.

Te dezen kan nog worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar de *protection officer* houdt hier rekening mee.

9. Ook waar verzoeker wijst op zijn lange reisweg van meer dan vier jaar kan dit geen verschoning bieden voor de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, temeer nu verzoeker op 9 augustus 2015 uit Irak vertrok en reeds op 29 augustus 2015 aankwam in Nederland alwaar hij vier jaar verbleef alvorens naar België te komen. Er dient worden hernomen dat de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid draagt, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij reeds van bij het begin zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken. Van verzoeker kan aldus wel degelijk worden verwacht dat hij de feiten die aan de basis van zijn vertrek uit Irak liggen, ongeacht de vier jaar tussen de respectievelijke interviews, op eenduidige wijze zou kunnen uiteenzetten.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing inzake de beoordeling van zijn regio van herkomst in Irak (provincie Salah-al-Din) zodat deze motivering, de aanvullende nota van 23 februari 2021 van verweerder mee in aanmerking genomen, onverminderd overeind blijft.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS